

[Lannung.]

ken mere eller mindre for den. Derfor er og bliver det mindre rationelt at tappe Selskabet og dog kræve Afgift i Forhold til den ubeskaarne Værdi, som om ingen Aftapning var sket. Jeg kan ikke se andet, end at det er og bliver en irrationel og i det hele mindre rimelig Fremgangsmaade.

Saa var jeg inde paa Spørgsmaalet om en ny Prøvelse i visse Tilfælde af 1936-Vurderingen. Jeg understregede stærkt, at det for mig kun drejede sig om Ret til en ny Prøvelse, hvor der var store Udsving, altsaa med andre Ord i særlige Tilfælde, og det var for saa vidt saa heldigt, at Ministeren selv gav mig de gode Argumenter for mit Synspunkt, der ligger i Regelen i § 42; hvor man netop tillader en ny Prøvelse, men kun i det Tilfælde, hvor den faste Ejendom er solgt. Hvorfor skal den være solgt, for at denne rimelige Regel kommer til Anvendelse? Hvis der er et urimeligt Spring mellem 1936-Vurderingen og 1945-Vurderingen, og der er virkelig Grund til at tro, at der er noget galt med 1936-Vurderingen i Forhold til 1945-Vurderingen. Hvorfor skal man saa ikke have denne Prøvelsesret i alle Tilfælde, hvorfor kun i de Tilfælde, hvor Ejendommen er solgt? Jeg synes ikke, der er nogen rigtig Ræson i at indskrænke Regelen til kun at gælde dette særlige Tilfælde.

Til Landbrugsraadets Præsident, det ærede Medlem Hr. Hauch vil jeg gerne, næst efter at kvittere for de venlige Ord, som jeg gengælder, sige, at han formentlig først og fremmest bør rette sin indtrængende Henvendelse til det Parti, han hidtil har tilhørt, og som han efter sin Plads i Salen at dømme vel stadig tilhører. Jeg ved ikke, om der er rettet Henvendelse om, at han opgiver denne Plads, men hvis der ikke er det, tilhører det ærede Medlem stadig Partiet Venstre, og da er det naturligt, at han i særlig Grad retter sin indtrængende Henvendelse til sit eget Parti, til Venstremændene her i Salen, herunder Partiets Ordfører og selvfølgelig ogsaa til den højtærede Finansminister, som jo er Medlem af Venstregeringen. Jeg forstaar, at der maa have været livligt i nogle af Venstres Partimøder, meget livligt. Det havde været ganske morsomt at have en Talefilm fra disse Partimøder. Hvis det ærede Medlem Hr. Hauch, hvad jeg gaar ud fra indtil videre, kommer med i det Udvalg, der nu bliver nedsat, er der maaske forskellige Ting, som vi i Fællesskab kan tale med Venstres højtærede Finansminister om. Jeg glæder mig til disse Udvalgs møder.

Maa jeg blot have Lov til at sige til

Socialdemokratiets ærede Ordfører, at jeg mente, der sad socialdemokratiske Finansministre under Krigen, og jeg har aldrig hørt, at de i særlig Grad insisterede paa mere Krigskonjunkturskat, end de har faaet.

Hauch: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har naturligvis Ret, naar han siger, at det naturligste vilde være for mig i Stedet for at formane ham og hans Parti at rette en Henvendelse til mit eget Parti og det Ministerium, som jeg er saa nært knyttet til. Jeg kan sige til Beroligelse for det ærede Medlem Hr. Lannung, at jeg har ikke tænkt mig for mit eget Vedkommende, at det skulde drage nogen Konsekvens efter sig, at jeg i saglige Spørgsmaal gaar mod mine egne. Det har jeg før haft Lejlighed til at gøre. Det ærede Medlem kan derfor berolige sig, jeg beholder nok den Stol, jeg har; i saa Henseende behøver det ærede Medlem ingen Bekymringer at have.

Men baade til det ene og det andet af de to ærede Medlemmer, vil jeg sige, at jeg har gjort, hvad jeg kunde, baade over for mit Parti og over for den Regering, som er udgaaet af Partiet, for at faa ændret Grundlaget for den Beskatning, der her er Tale om. I den Henseende har jeg ikke Indtryk af, at jeg har Grund til at bebrejde mig selv noget, men jeg har intet kunnet naa i saa Henseende. Naar jeg ikke har kunnet naa det, jeg her gerne har villet — og det maa de ærede Medlemmer se som Forklaring paa at jeg retter en Henvendelse til dem —, er det med Bevidstheden om, at jeg maaske kunde have naaet mere, hvis ikke de ærede Medlemmers Partier paa et saa tidligt Tidspunkt, om jeg saa maa sige havde taget Karussen, som der her er Tale om. De har paa et saa tidligt Tidspunkt af Sagen i Virkeligheden bundet sig til det Forslag, som den højtærede Finansminister har fremsat. De skal ikke høre Bebrejdelser fra mig og formentlig heller ikke fra andre, fordi de i saa Henseende har holdt deres Løfte, aldeles ikke; men set fra mit Synspunkt maa jeg naturligvis beklage, at den Omstændighed, at disse Partier paa et tidligt Tidspunkt har tilsluttet sig, selvfølgelig har vanskeliggjort det Arbejde, jeg gerne vilde have udført baade i mit eget Parti og over for Regeringen. Dette siger jeg for at tale ganske aabent ud om den Sag. Saadan ligger den.

Saa skal jeg blot benytte Lejligheden til at takke det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, fordi han brugte det Udtryk, at han selvfølgelig sammen med sit Parti vedstod sit Ansvar for den Lov, som her skal gennemføres, og som det konservative Folke-